

Prestidigitacions

Espectacle de teatre físic ideat i dirigit per jordi cortés molina

amb mercè recacha, nicole balm i jordi cortés

Prestidigitacions és un treball sobre la nostra manca de resistència a la manipulació, a la qual cedim per conveniència. I d'aquí les nostres il·lusions, miratges, fugides a la màgia: prestidigitacions.

Teatre Lliure de Montjuïc – Espai Lliure (del 14 al 17 d'abril)

Prestidigitacions

creació i direcció **jordi cortés**

il·luminació **meme boya**
espai sonor i música **collage**

interpretació **jordi cortés**
mercè recacha
nicole balm

textos **claudia méndez & la companyia** inspirats en l'obra
d'anne michaelis

fotos **raül perales**

ajudants d'escenografia **héctor mas i DECAME**

i els equips del **teatre lliure**

producció executiva **raül perales i ferran audí**

producció **teatre lliure i alta realitat**
amb la col·laboració de **la caldera & ca l'estruch**

agraïments **gemma comas**

Prestidigitacions es un trio, són tres personatges clavats en el temps, amb els seus anhels, desigs, frustracions, records, amb la seva memòria a l'esquena. Intentant recobrar el temps, que va passant, i que porta a allò inevitable. Furgant en la nostra memòria, en les nostres ferides, per recuperar la il·lusió, l'esperança, malabarismes i manipulacions que creem nosaltres mateixos. És una peça fragmentada, trencada, dislocada, és un mirall que s'ha trencat en trossos, i intentem recuperar aquests fragments que de vegades reflecteixen una il·lusió i d'altres un malson. I què hi ha darrera d'una il·lusió, d'un malson, d'un mirall, d'una porta, d'un somni, darrera la nostra esquena? El temps és un guia cec, quina frase més bonica "no me'n recordo", ningú neix una sola vegada, cada moment són dos moments, no em quedava més remei que mirar sempre cap a dalt, ens posàvem paraules a la boca com si fossin menjars estrangers, el mínim detall que introdueix una conspiració al destí, trobar la manera de fer necessària la bellesa, trobar la manera de fer bella la necessitat, hem de subjectar-nos l'un amb l'altre, si no tenim això, què és el que som...; les preguntes sense respostes han de fer-se molt lentament. A la veritat no li importa el que pensem d'ella; l'herència que portem a sobre i la il·lusió que així tenim per seguir – com és de gran realment el cor?- imagina el tamany i el pes d'un grapat de terra.

Som
vells pergamins usats,
mapes absurds,
segueixen els teus dits la ruta, segueixen els meus la teva petjada.
el cuir més espès
davant la mà es desplega.
Les armes estan equivocades
tot és pell, la sang no té memòria, només la pell germana.
Transparent pell humana.

jordi cortés

barcelona, 1964

La seva formació com a ballarí prové de l'Institut del Teatre. Ha sigut intèrpret de companyies com Lanonima Imperial, Metros, Avelina Argüelles i ha col·laborat amb peces d'Artur Villalba, Clara Andermat, David Zambrano, Rusell Maliphant, Wendy Houston, Yolanda Snaith o Phillyda Lloyd. Ha treballat en companyies de dansa contemporània i teatre físic com DV8 Physical Theatre-Lloyd Newson (*If Only...*, *Strange Fish*, *Enter Achilles*, *Bound to Please*), Angelica Oei Dance Company, Mudances, Metros, Yolanda Snaith Dance Company, National Theatre de Londres i Wendy Huston. També ha fet tallers d'investigació amb Lloyd Newson del Theatre de Complicite. A Londres va ser membre fundador de la companyia Heightened Reality (Alta Realitat), creant i produint espectacles. Com a director i intèrpret ha creat *Solitud*, *Day Dreaming at Dusk*, col·labora amb Artur Villalba a *Mat* i amb Jordi Casanovas a *As the world turns* (Grand theatre Groninghen-Holanda).

També ha dirigit les peces *Fica Aïnda* (Companyia de dansa d'Almada-Lisboa), *Trepverter* (Companyia Itzik Galili-Holanda), *No matter, Try again* (Festival d'Avignon), *L'espectre de la Rose* (Companyia Pedro Pawels-Paris), *De Cara* (La Caldera - Cicle Endansa de Sitges), *Grand Ecart* (Espai Joan Brossa). En Cinema i Televisió ha participat en la sèrie de la BBC - Dance for Camera amb els títols: *Enter Achilles*, *Strange Fish*, *Touched*, *Critical Mass*. Col·labora sovint amb Damián Muñoz amb *Tres tristes strip-teases* i *Ölelés*, espectacle que va aconseguir el Premi Ciutat de Barcelona al millor espectacle de Dansa 2004. Participa com a actor als muntatges de teatre *Freaks* i *IQ 100*, tots dos escrits i dirigits per Ferran Audí.

Darrerament ha presentat el seu solo *Lucky* arreu d'Europa i ha desenvolupat paral·lelament una reconeguda tasca pedagògica d'àmbit internacional.

extractes de premsa

ÖLELÉS: "A lo largo de ÖLELES lo que prima ante todo es el pequeño detalle. También cada una de las situaciones expresadas de abrazo, lucha, deseo o miedo se desarrolla con una pormenorizada profusión de posibilidades gestuales. Obra, pues, para disfrutar como quien dice de cerca, en primer plano."

Joaquín Noguero, La Vanguardia

HAPPY HOUR: "...Los trabajos de Cortés no giran nunca la cara a la realidad; se enfrentan a ella con su reflexión y empuje, y la llenan de vital entereza. Aplaudidísimo espectáculo."

Joaquín Noguero, Por la Danza

LUCKY: "... Una pieza drástica y personal, donde Jordi Cortés se desnuda, mas que físicamente, emocionalmente, con un texto inspirado en Samuel Beckett..."

Gloria Manor, Ballet Internacional

DE CARA : "...cada imagen, cada palabra y cada movimiento despierta en la memoria del espectador un recuerdo inquietante; el deseo, la locura y el miedo se trenzan en unas bellísimas secuencias que recuerdan el mundo de Fellini..."

Carmen del Val, El País

mercè recacha palma

Ha treballat com a ballarina en les companyies de Francesc Bravo, Danat Dansa, Mudances, Metros, Carles Santos i Senza Tempo i amb coreògrafs com Artur Villalba i Francico Lloberas. Entre els espectacles on ha ballat destaquen *Brossa a la porta* (premi especial de la Crítica Teatral de Barcelona), i *Pesombre*, una adaptació dramàtica amb direcció de Magda Puyo a partir de l'obra poètica de Salvat Papasseit.

Com a actriu ha intervingut en el curts *Dobles* de Raül Perales i *Las bañistas* de Rose Kowalski.

Al 1994 crea la companyia de dansa Compañía Pendiente, en col·laboració amb Ana Eulate.

nicole balm

Graduada en interpretació al Theaterschool d'Amsterdam. Al llarg de la seva carrera treballa amb directors com Rieks Smarte, Ping Chong, Mattias de Koning, Harrie Hagesman i Peter Halasz entre d'altres. Actualment ha participat al muntatge *Como Casas* al Festival Grec – Forum de les Cultures 2004 de Barcelona. També al 2004 participa com a actriu en l'adaptació teatral de *Freaks*, escrita i dirigida per Ferran Audí.

Al cine ha intervingut en la producció alemanya *Franceless in Greace* dirigida per Jameke Draisma.